

Nr. 131 - 19. årgang
Oktober 2021



Strandgårdsbladet

**SOLGT
ELLER
GRATIS***

Går du med **tanker** om at
sælge dit sommerhus?

**FÅ EN GRATIS
SALGSVURDERING**

Vælg home HOLBÆK

Kontakt os allerede i dag på tlf. 59 43 59 59.

*Hvis det ikke lykkes os at sælge din bolig, så betaler du kun for tilstandsrapport, el-installationsrapport og energimærke.

HOLBÆK
v/ Michael H. Jørgensen a/s
Lønbek 13
4300 Holbæk
holbaek@home.dk
Tlf. 59435959
Genomsagsforbeholdt for Danske Bank koncernen

home
Kom godt hjem

Den nye bestyrelse valgt 28. august 2021

Den nye bestyrelse valgt på generalforsamlingen den 28. august holdt 26. september det første ordinære møde. Forsamlingen ser sådan ud:



Fra venstre:

Helle Quist, Suppleant. Øst 66

Lucas Lohmann, Bestyrelsesmedlem. Øst 5

Allan Dalgaard, Formand. Vest 18

Kennet Jørgensen, Næstformand. Øst 35

Mogens Kjær, Kasserer. Øst 29

Michael Clausen, Sekretær. Vest 38

Den nye bestyrelse ønskes held og lykke med det fremtidige arbejde. (red).

Se mere næste side.

Den nye bestyrelse i egne ord

Allan Dalgaard, Strandgården Vest 18

Overtog sammen med min kone *Louise*, min Fars sommerhus i foråret 2020, da han desværre ikke mere havde overskud til at passe det. Jeg er kommet i Strandgården siden 1972, hvor mine forældre købte huset. Privat bor vi i hus i Ballerup sammen med vores 4 Sam-bragte børn. Vi holder rigtig meget af at komme i Strandgården, hvor der er en dejlig fred og ro, og hvor vi kan afstresse fra den travle hverdag. Jeg arbejder i fødevarerbranchen og Louise er indenfor tandlægebranchen.

Kennet Jørgensen, Strandgården Øst 35

Elsker frivilligt arbejde, har udover arbejdet i Strandgården og været inde over Roskilde Festival som bodansvarlig. Sidder i 3 bestyrelser og er glad for at lystfiske. Uddannet ” førstehjælper ” under ”Danmark redder liv” og er med i hjerteløberordning. Bor til dagligt i Torkilstrup sammen med min kone *Heidi*. Kører som tekniker i XDC på 23ende år.

Mogens Kjær, Strandgården Øst 29

Jeg har været kasserer i grundejerforeningen siden generalforsamlingen i 2018. Jeg er gift med *Karen*. Vi har sammen Strandgården Øst 29, men har helårsbolig i Haderslev. Sammen har vi 7 sammenbragte børn og 14 børnebørn, så ud over vores interesse i sommerhuset er der også bud efter os i andre sammenhænge. Vi er begge pensionerede. Karen har været folkeskolelærer i 38 år. Jeg har arbejdet i større danske virksomheders økonomiafdelinger og i de senere år haft undervisning i virksomhedsøkonomi og matematik på handelsgymnasiet. Jeg har et pensionistjob med undervisning i erhvervsøkonomi på HD-studiet under Syddansk Universitet. Det er 16 aftener på et skoleår, som med eksaminer og projektvejledning omfatter ca. 250 timer pr. år.

Michael Clausen, Strandgården Vest 38

Sammen med min hustru *Hanne* - vi er begge midt 60-erne, og begge nyligt stoppet på arbejdsmarkedet - overtog vi for et par år siden Strandgården Vest 38. De næste par år gik med at lave huset og haven om til vores smag, og nu er vi da kommet et stykke af vejen. Men helt færdige bliver man jo aldrig. Vi nyder vores tid her i Strandgården med den åbenhjertige og venlige omgangstone, og at man som udgangspunkt hilser venligt på alle – kendte som ukendte. Jeg er lystfisker, og det har været sjovt at komme til at kende så mange af naboerne med samme interesse. Vi går rigtig mange ture i området og har et stærkt ønske til, at der kommer flere turstier, specielt langs kysten. Jeg har en forhåbning om, at vi – måske sammen med bestyrelserne i de andre sommerhusområder på Tuse Næs - kan få Holbæk Kommune til at se på stisystemet igen, for arbejdet hermed har ligget stille længe.

Lucas Lohmann, Strandgården Øst 5

Jeg hedder Lucas. Sammen med min kæreste *Martin* ejer jeg Strandgården Øst 5, som vi overtog for knapt et år siden. I hverdagen bor vi i vores lejlighed på Frederiksberg sammen med vores gravhund, *Bentley*. Jeg har en kandidatgrad i Idræt og Sundhed og

arbejder til dagligt som Netværksansvarlig i forsikringsbranchen. Vi købte vores lille hus i Strandgården for at få et sted, hvor vi kan søge hen i weekenderne og få ro og en masse frisk luft. En afveksling til vores liv på tredje sal i storbyen. Vi har en stor interesse for at lege amatørhåndværkere i vores fritid. Vi elsker at bygge og sætte i stand. Vi har derfor (næsten) altid gang i en eller anden form for byggeprojekt i sommerhuset, hvorfor huset på Strandgården da også er blevet opgraderet en del i løbet af det seneste år. Som bestyrelsesmedlem kan jeg hovedsagelig bidrage med idéer til, hvordan vi kan skabe endnu mere liv i vores forening og et styrket fællesskab – som forhåbentlig kan være med til, Strandgården forbliver et skønt og attraktivt sted at købe et hus □

Helle Quist, Strandgården Øst 66.

Jeg er 44 år og gift med *Stig Quist*. Sammen har vi tre drenge i alderen 8-13. Vi overtog sommerhuset efter mine forældre i sommeren 2020. Til hverdag arbejder jeg som sundheds- og arbejdsmiljøspecialist for en pensionsmægler. Vi nyder roen og omgivelserne, når vi er deroppe.



aut. El-installatør Niels Jørgensen
Vestergårdsvej 66, 4300 Holbæk Tlf. 59 46 15 04

www.nj-el.dk **nj@nj-el.dk**



*NJ El-service, den lokale el-installatør,
din garanti for en sikker forbindelse!*



Plæneklipperservice.dk



v/ Torben Gundersen
Landevejen 83, 4532 Gislinge

**Salg, service og reparationer af
have-park maskiner**

Service af almindelig plæneklipper:

Motorolie, tændrør, luftfilter skiftes, slibning af kniv, motor justeres.

Pris 500 kr. inkl. moms

*

Service af almindelig havetraktor:

Motorolie, tændrør, luftfilter skiftes, slibning af knive, remme efterses,
dæktryk kontrolleres.

Pris 1.295 kr. inkl. moms

*

***Vi sælger og servicerer have-park maskiner
og reservedele til:***

Stiga, Texas, Partner, McCulloch, Flymo,
Briggs & Stratton, EfcO, Honda, Tecumseh, Alko, Ginge,
Stihl, Husqvarna, Jonsered,
Variant trailere, m.fl.

Ring eller kig forbi for et uforpligtende tilbud.

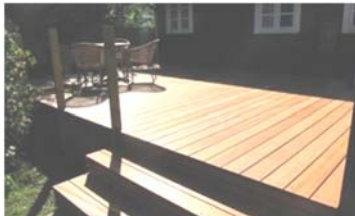
Tlf. 28 15 65 25

Plæneklipperservice.dk * www.plæneklipperservice.dk

TJ Tømrrerservice

(kun et stenkast fra Strandgården, lige ved Audebo dæmningen)

Vi har stor erfaring indenfor:
Tagrenovering / Vinduesudskiftning
Enfamiliehuse / sommerhuse
Forsikringskader



*Vi er et kvalitetsbevidst tømmer og snedkerfirma, v./
Tømrrermester Tommy Woxholt, og Tømrrermester Jørn Løvenhorst.*

TJ Tømrrerservice

Audebo Skolevej 14 - 4300 Holbæk

www.toemrrerservice.dk * tj@toemrrerservice.dk

Tommy 2162 3130

Jørn 2025 6436

Ring til os

og få en snak om dine planer, og en fast pris på dit byggeprojekt

Den dynastiske sydegryde – 4. del

Bryluppet i Paris – Postludium

Feuilletonen ”Den dynastiske sydegryde” kan afsluttes med at gøre afbigt for mangel på danskerelaterede indslag i de tre første opsatser ved at medtage en fjerde om en følge af et møde ved bryluppet i Paris i januar 1212, der netop vedrørte ”fremtidens Danmark”. Udover den efterfølgende praktiske betydning fulgte et langt efterliv i ”folkevisens verden”. Ja, hvad det sidste angår er det ikke slut endnu – men er dog heller ikke så levende som den var en gang. Her beskrives visse sider af livet i de højeste kredse, skildret i folkeviser. Hovedpersonerne er to danske dronninger af ”anden etnicitet” – altså udlændinge fra dengang fjerne lande. Mange danskere har i nutiden besøgt disse ”fjerne” lande, der er blevet ret populære rejsemål.

”Hun kom uden tyngde, hun kom med fred, hun kom goden bonde til lise.”*

Dagmar (ca. 1186-1205-1212) var datter af kong *Przemysl Ottokar 1 af Böhmen* og *Adela af Meissen*. Hun blev døbt *Markéta/Margrethe*, men fik i Danmark navnet Dagmar (en fordanskning af Dragomir). Hendes danske navn betyder ”dagens mø”; ifølge Rydårbogen (13. årh.) ”for hendes vænheds skyld”. Hun blev 1205 gift med *Valdemar 2. (Sejr)*, (1170-1202-1241), søn af Valdemar 1. den Store og Sophie, datter af fyrst Valedar Glebovitch af Minsk og den polskfødte prinsesse Richiza, der tidligere havde været gift med den danske prins Magnus Nielsen, der myrdede Valdemars farfar Knud Lavard ved det, er ellers skulle være et forsoningsmøde nord for Ringsted (Haraldsted Skov, 7.1. 1131). Knud Lavard blev efter mange stridigheder helgenkåret og altersat i Skt. Bendts Kirke i Ringsted 25.6. 1170. De havde sønnen Knud, der blev ”medlem” af den en gang kendte trio ”*Svend, Knud og Valdemar*”.

I 1209 fødte Dagmar sønnen Valdemar (den Unge). Han var fra fødslen udset til at efterfølge sin far på tronen. De blev i 1223 taget til fange, da grev Henrik af Schwerin, der var tilfreds med udbetalingen af en arv bortførte dem under en jagttur på Lyø i det sydfynske øhav. Valdemar d.U. blev 1229 gift med Berengarias niece, *Eleanor af Portugal*. I sommeren 1131 døde han ved en vådeskudsulykke på Røsnæs. Eleanor døde senere (28.8) samme år – i barselsseng.

Dagmar fødte igen den 24. maj 1212. Fødslen gik galt med det tragiske resultat, at både mor og barn (en søn) døde. De blev begravet i familiegravkirken *Skt. Bendts* i Ringsted, hvor de kunne ligge under familiehelgenen *Sankt Knud (Lavard) Hertugs* (Sanctus Canutus Dux) beskyttelse. Også Valdemar den Unge og hans gemalinde ligger begravet hér.

Dagmar var i øvrigt – om end ret langt ude – i familie med sin gemal. Dagnars tipoldefar var hertug Henrik 1. af Böhmen. Han var far til Salomea (ca. 1101-1144), der blev gift med Boleslaw 3. af Polen, og (fintl.) mor til ovennævnte Richiza, altså Valdemars Sejrs mormor.

Det er uvist hvorfor Dagmar og Valdemar blev gift. Böhmen var dengang et ret uroligt område, snart underlagt kejserriget og snart ikke, og så lå det ganske langt fra Danmark. Der var ikke, som det gjaldt for *Kiev-brudene* (Knud Lavards Ingeborg, Valdemar den Stores mor og Malmfrid, dronning 1134-37, gift med Knud Lavards halvbror Erik Emune) tale om tilsvarende handelsmæssige og politiske fordele ved et dansk-bøhmisk ægteskab. Synderligt rige var de

Fra *Anders Sørensen Vedel (1542-1616) fra ”Et Hundrede Udvalgte Viser”, 1591.*



Det er såre typisk for "udlægningen" af de to dronninger, at der er mange kunstværker – op til vor tid og af blandet kvalitet – med Dagmar som hovedperson, men yderst få af Berengaria, der fra senmiddelalderen og frem virkelig blev "persona non grata" i Danmarks Rige. Denne farve- og personrige skildring af Dagmars og Valdemar Sejrs bryllup i 1205 er udført 1932 af den ret kontroversielle maler og kunsthåndværker Agnes Slott-Møller (1862-1937), der ofte benyttede sig af folkevisemotiver. Alt må siges at være fri fantasi: klædedragter, frisurer, interiør mv. Den lille scene nederst til højre skal på sin egen måde illustrere Dagmars godhjertethed: uddeling af almisser til de fattige og elendige under selve bryllupsfesten.

På Riberhus-banken ses dette monument af Dronning Dagmar, der stævner mod Ribe. Det er fra 1913 og udført af billedhuggeren Anne Marie Carl Nielsen, født Brodersen (1863-1945), der var gift med komponisten Carl Nielsen. På soklens bagside sidder relieffet af hendes dødsscene: Valdemar ved Dagmars afsjælede legeme. (th.)



heller ikke dernede. Ruslandshandlen derimod betød meget for landene omkring Østersøen, hvor Danmark, Sverige og hanseaterne gjorde sig store anstrengelser for at få mest muligt af ”kagen”. *Novgorod*, der oftest hørte under storfyrstendømmet Kiev, var det vigtigste mødested for de udenlandske købmænd. Valdemar Sejrs appetit på Est-

landske købmænd. Valdemar Sejrs appetit på Estland (camoufleret som missionstogter) drejede sig primært om kontrol med ruslandshandlen og Danmarks rolle i den begyndende kamp om *Dominium Maris Baltici*, kampen om magten på Østersøen.

”... så ilde hører Bengerdts rygte og navn, så lidet var hun til menigmands gavn”

Berengaria. I 1198 fødte dronning *Dulce af Portugal* (f. 1160) to døtre Branca og Berengaria. Hun havde siden 1175/76 født ni børn, bl.a. Fernando, men denne tvillingefødsel tog så stærkt på hende, at hun døde kort efter. Deres far var *Sancho 1. af Portugal* (1154-1181-1211). Som forældreløs lillesøster drog Berengaria med Fernando (1188-1233) til Paris, da han i 1212 skulle giftes med *Jeanne af Flandern*. Berengaria blev formentlig hos sin bror og hans brud. Det var nok det mest praktiske. Ved bryllupsfestlighederne i januar mødtes den unge, smukke Berengaria og dronning Ingeborg, gift med kong *Philip 2. August* af Frankrig.

Da Ingeborg senere på året hørte om Dagmars død, fandt hun i Berengaria en egnet brud til sin bror. Aldersforskellen på 28 år mellem parterne spillede ingen rolle. Ingeborg kunne kun foretage de indledende manøvrer. Den endelige beslutning skulle tages af pigens formyndere, da hun som sagt var forældreløs. For en prinsesse var det en selvfølge, at forældre eller slægt bestemte hvem, hun skulle giftes med. Det var jo også dem, der skulle udrede hendes medgift. Og uden medgift gik det ikke, uanset hvor ung og smuk, hun var. Måske ydede faster Theresia sit bidrag. Hun var ikke uden midler. De nærmere omstændigheder vedr. forhandlingerne mv. kendes ikke, men Ingeborgs projekt lykkedes da. I 1214 blev Berengaria (i Danmark forsynet med det lidet klædelige navn *Bengerd*) gift med Valdemar Sejr.

Modsat Dagmar blev Berengaria nærmest en fødemaskine: 1216: *Erik (Plovpenning)*, 1217: *Sophie*, 1218: *Abel* og 1219: *Christoffer 1.* I 1221 fulgte endnu en fødsel, men den gik galt på samme måde som Dagmars sidste. Hverken mor eller barn overlevede. Men Berengaria havde dog i løbet af fem år ”skænket” sin mand tre sønner og en datter, der alle nåede voksenalder.

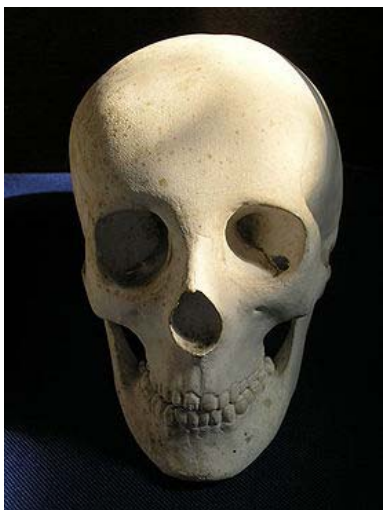
Erik blev 1239 gift med *Jutta af Sachsen*, konge 1241 og efter flere års broderkrig myrdet på Slien 10.8 1250 på bror Abels foranledning. Abel blev dog konge i 1250, men blev dræbt under et felttog i Ditmarsken 1252. Han blev gift med *Mechtild af Holsten* i 1237. De fik tre sønner, som hver især havde mere krav på tronen end Christoffer og hans søn, men sådan gik det ikke. Al dette ”roderi” førte til mangfoldige uroligheder og ulykker i de følgende hundrede år eller mere til. Christoffer ”stjal” kronen fra Abels ældste søn Valdemar og døde efter talrige



eller mere til. Christoffer ”stjal” kronen fra Abels ældste søn Valdemar og døde efter talrige uroligheder og småkrige i 1259. Ifølge et rygte forgivet i klosterkirken i Ryd af abbed Arnfast. Det lyder næsten for utroligt, fordi abbeden ved et sådan sacrilegium sikrede sig en plads i Helvede og vanhelligede sin kirke, der først efter rensning og genindvielse kunne bruges igen. En tårnhøj pris altså. Men hvem ved? Christoffer blev 1248 gift med den formidable og ret ”ustyrlige” *Margrethe Sambiria af Pommern*, der sikrede sig tilnavnet *Sprænghest*. De fik sønnen *Erik Glipping*, der var den sidste danske konge, der faldt for morderhånd – Sct. Cecilie nat 1282 – i Finderup Lade. Et stærkt omdiskuteret mord i danmarkshistorien. Christoffers tronran forargede Abel-kredsen (incl. den holstenske ridderstand) mere end Abels bestilte mord på storebror Erik. Men ham kunne de nu heller ikke li’ – Erik altså.

Vi skal ikke helt glemme Sophie. Hun blev 1230 gift med grev *Johan I. af Brandenburg*. Sammen med sin bror Otto grundlagde de Berlin omkr. 1240. I vinteren 1247 tog den højgravide Sophie til Flensborg i et forgæves forsøg på at forlige sine umulige brødre. Hendes tilstand og rejsens strabadser var for meget for hende, så hun døde i barselsseng under opholdet.

”I øvrigt ved vi næsten intet om Dagmar og Berengaria, og slet intet, der kan bestyrke eller afkræfte det billede af den gode Dagmar og den onde Berengaria, som langt yngre folkeviser tegnede.” (Retshistorikeren, professor, dr.phil. *Ole Fenger* i *Gyldendals og Politikens Danmarkshistorie*, bd. 4, s. 309. 1989.



Her ses kopien af Berengarias smukt formede kranium, der har overbevist mange om, at hun har været meget smuk – og dertil hele 170 cm høj. Kvinders gennemsnitshøjde var ellers 155 cm. Hun må virkelig have vakt opsigt – formentlig med gnistrende sort hår, men det har man ikke kunnet se meget af efter brylluppet, fordi gifte kvinder gik med tildækket hår og overlod de fritflagrende lokker til møerne/jomfruerne = de ugifte. Også på dette punkt var Jomfru Maria et særtilfælde. På mangfoldige billeder ses hun ofte med langt udslået hår – paradoksalt nok ikke sjældent blondt (og med blå øjne) – og ofte fornemt klædt. Ifølge Matteus-Evangeliet kap. 1, vers 18, skete der ”en gang” det (verset citeres i sin helhed, da det er en af de mest skelsættende tekster i verdenshistorien – uanset hvordan man ellers ser på den sag: ”Med Jesu fødsel gik det således til. Hans moder, Maria, var trolovet med Josef, men førend de var kommet sammen, viste det sig, at hun var frugtsommelig ved Helligånden.” Længere er teksten ikke. Det er jo faktisk,

kan man sige, netop pga. denne tekst, at vi i dag kan skrive 2021 e.Kr. alle de steder vi gør det. Men det er nu en helt anden historie. Lucas-evangeliet fortæller i kap. 1, v. 26-38 om ærkeenglen Gabriels besøg (bebudelsen) hos Maria i Nazareth.

Dronningerne Dagmar og Berengaria/Bengerd i ”folkevisernes verden”

Velsagtens 60-70 år efter Berengarias død, begyndte datidens skriverkarle, dansemestre mv. at udbrede smædedigte om forskellige historiske personer, ofte for længst afdøde. Vores to heltinder var ikke de eneste. Deres svigermor, dronning Sophie salig ihukommende, fik med grovfilen i flere viser, mens hendes gemal nærmest fremstod som enten et handlingslammet pjok eller brutal far eller bror. Historiske og fiktive personer blandede sig i munter og umuntert lag mellem hinanden. Til disse viser og de mange andre folkeviser, der også blev digtet, men ikke handlede om historiske personer, blev tilført melodier, som man kunne danse til. Bortset fra en enkelt melodistump (”Drømte mig i nat”), der i mange år var DRs pausesignal. Den blev fundet på en side af Skånske Lov, hvor skriveren i en kreativ eller kedelig stund nedskrev (datidens) noder og tekststumpen. Der skulle åbenbart for det meste danses til sangene og ofte var der et omkvæd, som de dansende skulle synge med på, mens en forsanger sørgede for resten. Det var kædedanse af den slags, der stadig bruges på Færøerne. Det var en mode, der vistnok stammer fra Aquatanien, og som via Burgund og Vesttyskland eller England (takket været Eleanor af Aquatanien (Richard Løvehjertes m.fl. mor) vandt indpas i Norden.

Gamle heltdigte –epos – og historiske viser handler tit om begivenheder, der ligger langt tilbage og som af kreative sjæle hentes frem fra ”historiens tåger”. Det gælder f.eks. det angelsaksiske ”Beowulf”/”Bjowulf”, der foregår i Lejre primært – tilbage i 5-600-tallet, men formentlig først er nedskrevet i 900-tallet, da de indeholder oplysninger, der må stamme fra såvel 5-600-tallet som 900-tallet. Sådanne epos kendes tilbage fra den epoke, hvor de tidligste skrifttyper udvikledes, bl.a. i Mellemosten, f.eks. *Gilgamesh*, der blev til ca. 2100 f.Kr. i byen Uruk i Ur (nuv. Sydiraq). Det regnes for det ældste i sin art. Indeholder bl.a. *Syndflodshistorien*.

Iliaden og Odysseen: De mest berømte og gennem århundreder mest omdiskuterede eksempler på tidsforskydningen mellem begivenhed og digterværk er *Homers mesterværker "Iliaden"* og *"Odysseen"*. Baggrunden er den trojanske krig mellem flere græske stater på den ene side og byen Troja (v. nuv. Tyrkiets vestkyst). Stridens genstand er – typisk nok, tør man måske sige: "verdens skønneste kvinde" – *Helena*, kong Menelaos af Spartas gemalinde. Uheldigvis bliver hun af Afrodite anvendt som præmie i en skønhedskonkurrence, hvor den trojanske prins *Paris*, der er noget kønner, end han er kløgtig, er dommer. Konkurrenterne er *Pallas Athene*, der lover ham alverdens klogskab og dyd, *Zeus' gemalinde Hera*, der lover ham at blive den rigeste og mægtige herre i verden, og så kærlighedsgudinden *Afrodite* med sin mere fysisk-konkrete præmie Helene. I *Holbergs Homerparafrase "Ulysses von Ithacia"* (1723/25), begrundet Paris sit valg med, at han allerede er mere klog end godt er (i denne forrykte verden), at han ikke mangler kongens mønt og heller ikke frygter for at gøre det – men verdens skønneste kvinde, hende har han altså ikke. Den sejrende og noget ublu Afrodite sørger naturligvis for, at vinderen får sin præmie – sådan må det være, når man er gudinde og endda datter af selveste *Zeus* og *Dione*, der synes at være en kvindelig pendant til ham. Så fornemmere kan det ikke blive. Med dette bruderan – anderledes kan grækerne ikke opfatte det – er Helvedet løs, og det er ensbetydende med "*casus belli*", som romerne sagde: krigsårsag. Det tog ti år at få sluttet krigen og mange tapre heroer måtte bøde med livet – til de mest berømte hører vel grækeren *Achilleus* (ham med senen) og trojanceren *Hector* – bror til Paris, der i øvrigt også faldt. Da Paris traf sit valg, vidste han ikke, at det drejede sig om Helene – en gift kvinde. Den virkelige trojanske krig, som var inspirationsgrundlaget for værkerne udkæmpedes (hvis overhovedet) omkr. 1200 f.Kr. og drejede sig fntl. om noget så prosaisk som todsatser og fri trafik (især med korn) mellem Sortehavet og Middelhavet. Kornleverancerne fra de græske kolonier ved sortehavskysterne var af livsvigtig betydning for adskillige græske bystater, fordi forholdene for kornavl var elendige i selve Grækenland. Men – ret skal være ret – man kan ikke i helteposernes verden sammenligne korntransport, den være sig nok så livsvigtig med en kamp om verdens skønneste kvinde, der også er blevet røvet. Helen har mildt sagt også haft et langt efterliv. Homer, der levede i Jonien (nuv. vestligste del af Tyrkiet, der dengang var oversået med græske bystater), skabte sine mesterværker, til dels ud fra ældre digte – omkring 700 f.Kr. Der har været stor uenighed blandt de lærde om mange ting i de sidste 200 år –ca. Holbergs komedie, der har da undertitlen: "En Tydsk Comedie".er en grov parodi på nogle tyske "Haupt- und Staatsactionen", der samtidig blev opført i Brolæggerstræde.



Foroven: Bodil Udsen (1925-2008) som den smukke Helene i Det kgl. Teaters opsætning af Holbergs "Ulysses" i 1980. Også Jacques Offenbach "misbrugte" "Den skønne Helene" i operetten af samme navn fra 1864. I denne operette er det nærmest Helene, der forfører Paris, fordi hun er ked af den kedelige og selvoptagne ægtemand Menelaos.

I Norden begyndte nedskrivningen vist først i 1400-tallet, samtidig med fremkomsten af de såkaldte rimkrøniker, der ikke er fiktive på samme måde. De fleste af de omtalte personer og begivenheder er kendte, mere eller mindre, og de får enten med krabasken eller roses til skyerne. Det er højst subjektiv historieskrivning og så på vers. Tit er de også meget nationalistiske.

GRØN ANLÆGSSERVICE



HESTIA



*Ny Hagestedvej 5 - 4532 Gislinge
Tlf. 59 46 06 07 / Mobil 40 98 06 10
e-mail: hestia@mail.dk – www.hestiais.dk*

Vi tilbyder en bred vifte af top-professionelle ydelser

Fliselægning og anlæg af stensætninger til bede eller støttemure

*

Anlæg af græsplæner og blomsterbede

*

Topdress og fjernelse af mos i græsplæner

*

Fræsning og grubning af haver

*

Træfældning og beskæring

*

Stubfræsning

*

Anlæg og vedligehold af havedamme

*

Miljøvenlig ukrudtsbekæmpelse i belægninger, plæner og bede

*

Skadedyrsbekæmpelse

*

Løbende vedligeholdelse af haver og parker

Lidt af en gåde

I 1683 mente Skt. Bendts Kirkes provst *Blichfeld*, at han og hans kone fortjente at få deres grav i gulvet foran højalteret. Da der ikke var megen plads pga. de mange kongelige begravelser, ryddede man plads et passende sted. En kongelig kiste blev nedbrudt og indholdet, incl. skeletdele og klæder, kastedes ud blandt de andre grave og noget blev vel også båret ud og væk. Længe efter blev gravene undersøgt på mere videnskabelig og hensynsfuld måde, og den vanhelligede grav restaureret efter bedste evne (og provsteparrets formentlig smidt ud). Man fandt nu af, at det var Dagmars kiste og pga. hærværket anede man ikke hvad, der hørte til dronningen eller til andre. I 1683 var Dagmar stadig i estime, mens Bengerd absolut ikke var, så man kunne fristes til at tro, at man ved nedbrydningen enten tog fejl af de to dronninger, så hærværket utilsigtet gik ud over den gode, mens den onde blev sparet. Eller man måske var så overtroisk, at man følte sig sikker på, at den gode Dagmar ikke ville straffe de ansvarlige, og dødsikker på, at det ville den onde Bengerd?

Det var formentlig under vanhelligelsen af graven, at man fandt et lille (3,4 x 2,9 cm) byzantisk kors fra 1000-tallet – det senere så berømte *Dagmarkors*. Hvem det oprindelig har tilhørt er uvist. Kopier af det har været populære i Danmark, siden Frederik 7. i 1863 brugte en kopi som bryllupsgave til den danske prinsesse Alexandra.

Man (jeg) kunne nu også forestille mig, at det måske var kommet til landet med det purpurfarvede silketæppe med ørnemotiv, som Knud den Helliges enke, *Adele af Flandern*, skænkede Skt. Albans Kirke i Odense ved Knuds helgenkåring i 1095, og derfra er kommet i kongefamiliens eje. *Sanctus Canutus Rex* var jo ligesom den anden, senere kongehelgen – Knud Lavard (Dux) – en del af familien. Knud Lavards farbror.

Sådant hærværk var ikke usædvanligt i ”gamle” dage. Vi har her på Næsset et udmærket eksempel i *Hørby Kirke*. Christian 5. forærede i 1693 Hørbygård til admiral *Henrik Span* pga. hans fortjenester for den danske flåde. Span døde allerede i 1695. I 1858 skulle gravkapellet med Spans og andres kister omdannes til sakristi. Kisterne blev smidt ned i krypten, og deres ødelagte tilstand, der umuliggjorde en ordentlig rekonstruktion, blev først opdaget i 1979! Her var der dog ingen kongelige blandt de begravede. (Spans historie beskrev jeg i en kort opsats i sept. 2010, nr. 55).



I løbet af 1500-tallet begyndte ikke mindst adelige kvinder at indsamle viser – undertiden mundtlige, som så blev nedskrevet efter diktat. En mere professionel samler var Anders Sørensen Vedel, historiker og litterat samt til sidst kgl. hofhistoriker. Dagmar-overskriften s.8, der er hans ord (sikkert også mening), stammer fra hans kendteste folkeviseværk fra 1591.

Herhjemme blev folkeviseerne flittigt brugt som forlæg til moderne versioner i romantikken (ca. 1800-1850), hvor også interessen for aserne og andre gamle guder samt heltene blev utroligt populære. I 1850'erne blev folkekunsten et stort hit og det kom også folkeviseerne til gode. Gamle Gruntvigs søn Svend var en af de førende folkeviseforskere og udgivere. Nu blev der udsendt videnskabelige udgivelser, der skulle ligge så tæt på originalerne som muligt – som man nu forestillede sig dem, for det var jo først fra 1400-tallet, at man havde nedskrevne tekster, og det mest i tidens eget sprog/dialekt. ”Dansk” med statsanerkendt retskrivning etc. ”sprog” eksisterede endnu ikke, skønt Holberg (1684-1754) gjorde en stor indsats for sprogets røgt og pleje (”*godt for ham, at han nu er død!*”). Fra de videnskabelige studieceller og elfenbenstårne bredte de restaurerede viser sig som en steppebrand ud over landet bl.a. via skolebøgerne ikke mindst. Viserne inspirerede også mange billedkunstnere—også i nutiden endda.

Dette betød ikke mindst noget for mig, der hjemmefra – via min mor – blev indoktrineret i ”almen dannelse” og dertil hørte bl.a. Holbergs komedie-univers. Samt klassisk tonesprog: Bach, Mozart, Beethoven m.fl. Jeg bilder mig ind, at jeg var en af de meget få elever på Ellebjerg Skole, der havde nogen anelse om hvad en opera var. Jeg kendte sågar flere arier mv. – fra favoritten Figaros Bryllup og Carmen især, men blev ikke rigtig fortrolig med popverdenen. Jeg blev noget forarget, da jeg som teenager hørte *Spike Jones* meget særprægede udgave af Carmen: ”Carmen murdered – Spike Jones suspected” – men ikke vildt. Den var da meget skæg, men han lavede altså grin med ”arvesølvet”. Hans næsten geniale version af ”Habaneraen” bødede for meget. Jeg har skam pladen endnu – en EP'er på 45-omdr. Jeg synes ikke, at jeg ligefrem blev mobbet pga. min forkærlighed for den klassiske musik, i modsætning til pop, men jeg syntes dog at høre, at de andre sagde ”*klaaasisk*” på en særlig måde, med superfladt og langt udtrukket a, når de talte om ”min” musik. Men ingen sagde noget om, at en sydhavnssisse, som jeg jo var, ikke burde spille tid og (plade)penge på den slags. Måske var jeg bare hårdhudet eller også dengang et særligt sydhavnisk ”paradokstilfælde”.

Morgengaverne: Dagmar ønsker at gavne det danske folk, Bengerd at beskatte det endnu hårdere, så hun kunne score gevinsten. Bengerd kræver kontant afregning, da hun ligefrem forlan-



Konsulent Torben Viltoft

PC - Hjælp

Til almindelige brugere

Koster ikke mere end en almindelig håndværker

Jeg giver gerne tilbud inden jeg går i gang

Kontakt mig ved at ringe: **28 68 35 65** eller

Send en e-mail: **it@vilttoft.net**

Jeg er i Holbæk område - Jeg kan løse stort set alle pc problemer

ger Samsø og ”en guldkrone for hver mø.” som morgengave – og det skulle forstås bogstaveligt. Desuden kræver hun en øre (1/8 mark) guld for hver datter en bondekone føder og det halve for en søn. Ret store beløb altså. På sit dødsleje beder Dagmar først om, at alle fredløse får deres fred tilbage, og at alle fanger befris for deres jern. Tilsyneladende uanset årsagen til straffen. Og derefter: ”*Den anden bøn, der jeg eder beder, / Den kommer eder selv til fromme (nytte): / I tager ikke ved Bengerd! / Hun er så besk en blomme (blomst)*” I visen nævner Dagmar også ”sin yngste søn Knud”, men han var nu Valdemars søn med Esbern Snares enke, Helene Guttormsdatter, mens Valdemar den Unge, der vitterlig var Dagmars søn, ikke omtales. Dagmar er kun lutter godhed og Bengerd den skinbarlige ondskab.

I virkeligheden var det endnu småt med den slags skatter i første fjerdedel af 1200-tallet. Den første skattelignende byrde var ledingsforpligtelsen omlagt til en afgift, kaldet *stud*. Derudover bidragene til kongens underhold på de mange rejser rundt om i riget. Den plovskat, Dagmar også ønsker ophævet, blev indført af Bengerd's søn, *Erik Plovpenning* i 1249, altså længe efter de to dronningers død, og otte år efter Valdemars. Det understreger på sin egen måde, at viserne som nævnt nok først er digtet/skrevet i 1400-tallet, hvor man kendte noget mere til skatter og afgifter end i 1200-tallet, skønt man altså heller ikke dengang helt slap for sligt. Det er uvist hvornår de enkelte folkeviser blev til, sikreret at de cirkulerede i mundtlig form i meget lang tid, 2-300 år eller mere, inden nogen fæstnede dem til papiret, som først dukkede op her i landet i 1300-tallet. Pergament var meget dyrt, papir noget billigere. De fleste folkeviser blev samlet i særlige visebøger, oftest af adelskvinder i 1500-tallet – altså efter reformationen.

Dagmarvisen er stærkt præget af højmiddelalderens katolicisme - det ses tildels af Liden Kirstens Sankte Mariæ-bog og dels da Dagmar, da hun kortvarigt vågner op fra døden, fortæller hun sin nys ankomne gemal, at hun allerede har været igennem *Skærsilden* – det skyldes hendes utrolige godhed og fromhed, men det må lytteren/læseren indse. Kun de allerfærreste slap så let. Efter reformationen (1535) forsøgte man ellers i forbindelse med nedskrivningen af viserne at fjerne henvisninger til det katolske – incl. Jomfru Maria og *Skærsilden*. Men *alt* skulle åbenbart med for at give et så perfekt billede af den ejegode Dagmar som muligt. Samtidig afslører de katolske indslag, at visen *må* stamme fra middelalderen.

Folkevisen ”Dronning Dagmar ligger udi i Ribe syg” findes i Højskolesangbogen og flere andre sangbøger, i mere eller mindre komplet udgave. I ”Gamle danske Folkeviser” er den nr. 134 og er på 25 vers (Dronning Bengerd-visen har nr. 136. Der er kun én med hende, men fem med Dagmar. I de andre svinger det mellem 22 og 25. I ”Skolesangbogen” fra 1956, som vi brugte på min skole, er der 22 vers + ordforklaringer. Så vidt jeg husker stod den også i en af vores læsebøger, som jeg desværre ikke har bevaret. Modsat sangbogen.

Det er vist tvivlsomt, om Dagmar i 1212 opholdt sig i Ribe, der godtnok var en af rigets største byer. Borgen dér var dengang beskeden og måske af træ. Det rimer ikke rigtigt med, at en højgravid dronning skulle vælge den som fødeklinik. Bygningen af stenborgen *Riberhus* gik i gang i 1268. Det mest nærliggende var vel, at hun befandt sig på kongernes yndlingsborg *Vordingborg*, der var stenbygget og veludbygget. Borgen var ofte udgangspunkt for kongernes togter på Østersøen, som de utvivlsomt gennemløjede langt oftere end Nordsøen. Med Gotland og Balticum som mål. Der var rigtig gang i Østersø-politikken i disse år. Men de forventede nok ikke, at Dannebrog dalede ned over *Lyndanisse* (Estland) 15. juni 1219. Det sagn er nok tvivlsomt, men at Estland blev en dansk besiddelse i knap 130 år er sikkert nok.

Liden Kirsten

I begyndelsen af Dagmar-visen sender Dagmar bud efter ”Liden Kirsten”, så hun kan læse af *Sancte Mariæ*-bog for hende og lindre hendes nød og smerte. Personen eller snarere begrebet ”Liden Kirsten” (el. Kristine/Christine) forekommer ofte i såvel historiske (dvs. med historiske emner og personer) som ikke-historiske folkeviser. Tit er Valdemar den Stores (1131-1157-1182) søster eller datter – og det sker i flere viser, at hun er blevet med barn uden for ægteskab, hvorfra enten Valdemar eller dronning Sophie på grusom måde forårsager hendes død. Sophie enten ved at brænde hende inde i badstuen eller vha. gift. Valdemar havde godtnok en søster og en niece ved navn Kristine (= Kirsten), men ingen af dem fik en skæbne, der kan lignedes med visernes. I Dagmar-visen er kun Dagmar og Liden Kirsten nævnt ved navn. Bortset fra, at Dagmar døde i barselsseng og begravedes i Ringsted, som omkvædet lyder, er alt andet fiktion. Kongens vilde ridt fra Gullandsborg/Skanderborg til Ribe er kun indsat for spændingens skyld. Der er ca. 120 km i luftlinie mellem Skanderborg og Ribe. I den her benyttede vise synes det at være samme by, og det skyldes måske den forvirrende brug af de to udgangspunkter. I en anden vise foreslår Dagmar Valdemar at gifte sig med Liden Kirsten. Et umuligt forslag fra så from en kvinde, at hun anbefaler sin mand at gifte sig med enten en faster eller søster. Det ville være virkelig grov incest. Den mest berømte Liden Kirsten er vel hende, der ligger begravet på særegen måde sammen med prins Buris ved *Vestervig Kirke* i Thy. Hun døde fmlt. omkr. 1180, ca. 50 år gl. Var sandsynligvis norsk kongedatter Kristin Kongdatter.

Bengerd og Jutta af Sachsen

Mens der som nævnt savnes samtidige kilder om Bengerds liv og ”ondskab”, er det anderledes med hendes første svigerdatter Jutta af Sachsen. Det er ikke fordi, at man ved så meget om hende heller, men det fremgår i hvert fald af *Øm Klosters Krønike* (nedfældet i slutningen af 1200-tallet), at Jutta i årevis plagede dem på flere måder, herunder tyveri af deres heste, vold med munkene, hvis de ikke makkede ret, udplyndring af deres fadebure m.m.m. Der blev protesteret til såvel biskop og pave, næppe kongen, der nok var magtesløs i den sag og havde talrige andre problemer at slås med. Det er højst tænkeligt, at Øm-munkenes trængsler blev viderekolporteret til landets andre cistercienserklostre, og udlandets med, så klagerne kom vidt omkring. Det synes meget tænkeligt, at dele af Juttas lange synderegister blev overført til Bengerd i forstærket/forgrovet form. Det gjorde det så meget nemmere at fremstille Dagmar ikke blot som ”dagens mø”, men også som landets engel. Dagmars godhed og fromhed synes ikke at kunne fremhæves stærkt nok. Næsten for meget af det gode. Tyskerne stod just heller ikke i høj kurs, da slet ikke sachserne (Henrik Løve).

”Bemærk læser, at tyskerne aldrig, eller kun sjældent har vundet og triumferet, uden ved svig og forrædderi, for det ligger i deres natur...” Fra Rydårbogens omtale af tilfangetagelsen af Valdemar Sejr og Valdemar den Unge på Lyø 1223. Cistercienserklostret Ryd lå ved Flensborg Fjord. Den holdning var ”god latin” i århundreder herhjemme.

”Og hisset ser jeg en liden smådreng,”

siger kong Valdemar, da han fra ”høj’loftsbro” (Gotland el. Skanderbrog) skuer Dagmars sendebud. Da jeg gik i skole for mange, mange år siden – i halvtredserne, mere præcist fra medio august 1950, hvor jeg startede på Ellebjerg Skole i Sydhavnen sammen med ca. over 300 førsteklasseelever og til jeg stoppede ultimo juni 1960 på Fr. Barfods Skole på Frederiksberg, hvor der gik ca. 120 drenge – i min klasse ca. 30, hørte læsning af folkeviser til pensum i mellemkolen. Dronning Dagmar-visen fik ca. 1900 en ny melodi af komponisten *Thomas Laub*



I Skanderborg kan man se en statue af ”den liden Smaadrenge”, udført af Svend Lindhart og indviet af kong Frederik 9. 1970, I fiktionens verden kaldes drengen Carl af Rise, omtalt som Liden Kirstens bror, skønt alt i Liden Kirsten-forskningen siger, at hun i hvert fald var af kongelig byrd, ofte kongens søster eller datter. I den vistnok mest originale udgave af viseteksten, fremgår det tydeligt, at Valdemar befinder sig på Gullandsborg, og Gulland er på gammeldansk Gotland. Pga. Valdemars nærgående interesse for de baltiske lande er der intet i vejen for den antagelse. Det var ikke så ligetil at erobre Estland, andre var ude i samme ærinde. En besiddelse af området kunne føre til kontrol af handelsvejen til Novgorod, mødested for danske, svenske og hanseatiske købmænd. En sådan kontrol kunne føre til pænt store og sikre indtægter – i praksis ”beskyttelsespenge”, en meget gammel opfindelse.

(1852-1927). Visen indgår i mange læsebøger, sangbøger, lyriksamlinger mv. i perioden 1880-1960 med de moderne titler ”Dronning Dagmar ligger udi i Ribe syg” eller ”Dronning Dagsmars død”. Anses bl.a. som ”Folkevisernes dronning”. I middelalderen brugte man ikke faste titler, hverken til viser eller store værker som Saxos, der også længe efter hans død fik flere forskellige titler. De få Bengerd-viser kendes kun af særligt interesserede. Ofte omtales den med en latinsk titel ”Gesta Danorum”, Danernes Bedrifter, fordi det var det opgaven lød på.

Når jeg endnu husker visen – og årsagen er måske pinlig nok – er det pga. udtrykket ”en liden smådreng”, der bruges tre gange. Jeg har altid forestillet mig, at han måtte være så lille, at han ikke kunne sidde overskrævs på en hest. Og da slet ikke ride så langt, som han skulle iflg. visen. I de forskellige versioner veksler Valdemars opholdssted mellem Gullandsborg (= Gotland/Visby) og Skanderborg. Pinligt fordi det gælder noget en så tragisk og dengang uhyggelig almindelig skæbne som døden i barselsseng. Der kendes ingen tal om hyppigheden fra middelalderen, men 1700-tals-undersøgelser viser, at f.ntl. 15% af mødrene og 30% af børnene døde i forbindelse med fødslen. En tragedie, der ramte alle lag. Men det anede jeg ikke noget om dengang. Men var helt klar over, at det var virkelig synd for Dagmar og Valdemar. I Københavns værste slumkvarterer var børnedødeligheden omkr. 1900 omkr. 50%. Alene af denne opsats fremgår det hvor ofte det skete for de kongelige.

Reparation og service af person- og lastbiler

samt

- aircon-service
- diagnose-test
- reparation af
div. maskiner



**Vi skruer på alt
-bare det kan ryge
og larme**

HAGESTED ApS
AUTOVÆRKSTED
v/**A**.K. Pedersen

Præstebrovej 48c • 4532 Gislinge • telf. 59 46 05 85
post@hagedsted-auto.dk - www.hagedstedauto.dk

I vore dage ...

Dronningerne Dagmar og Berengaria er for længst døde og begravede. Berengaria for præcis ottehundrede år siden. Nu ”lever” de kun i folkeviserne, som ikke længere er, hvad de har været. Men Dagmarviseerne lever på deres egen måde videre i vore dage – som grundlag for middelalderspil, der opføres i Dagmarbyerne, dvs. de byer, der nævnes i forbindelse med hendes død og begravelse. Hvis Bengerd overhovedet er med, er det i en skurkinderolle. Man kunne måske sige det sådan, at Dagmars vigtigste rolle i dag er som bidrag til nogle byers markedsføring i turistsammenhæng. De anonyme folkeviser har bidraget til at kanonisere Dagmar som en slags uofficiel dronningehelgen. Det er vist endda lige før, at hun har distanceret salig Margrethe 1. Valdemarsdatter, som vi nu også ved noget mere om, på den moderne hit-liste. Margrethe V. var hun heller ikke så blid og englelig – i fak- og fiktion. Hun er nærmest placeret midtvejs mellem Dagmar og Bengerd. Men ellers ... Ingen eller kun få overgår hende som realpolitiker – i fortid og nutid.

Ovenfor en mindetavle i Skt. Bendts Kirke i Ringsted med tekst af Thor Lange (1851-1915.



Og her til sidst Berengarias udstillede og sik-
kert stærkt falmede



engarias udstillede og sik-
løkker også i Skt. Bendts.

GF's Budgetstatus pr. 24.09.2021

	BUDGET	Pr. 24.09.	%
INDTÆGTER			
Kontingent	89.600	89.600,00	100,0
Indbetalinger til Drænfonden	22.400	22.400,00	100,0
Hjemmesiden	2.500	2.500,00	100,0
Annoncering i udhængsskabene	500	1.00,00	200,0
Gebyrer (rykker- og inkassosager)	0	0,00	
Strandgårdsbladet		0,00	
Diverse			
I alt	115.000	115.500	100,4
UDGIFTER			
Dræn og slamsugning (vedligeholdelse)	19.000	0	-
Vejvedligeholdelse og snerydning	15.000	17.762,50	118,4
Fællesarealer	50.000	11.314,37	22,6
Badebro - driftsudgifter	8.000	5.309,95	66,4
Møder og generalforsamlinger	5.500	6.310,00	114,7
Kontor og EDB	1.500	785,00	52,3
Hjemmeside	3.500	1.308,75	33,4
Forsikringer	8.000	8.085,37	101,1
Gebyrer	2.500	1.873,55	74,9
Porto	500	55,00	11,0
Drænfonden (nyetableringer, m.v.)	22.400	22.400,00	100,0
Diverse	500	0,00	-
I alt	136.400	75.204	55,1

Kassererens bemærkninger til budgetstatus

På nuværende tidspunkt har 112 husstande indbetalt kontingent. Det betyder, at alle parceller har afregnet. Det har ikke været nødvendigt at udsende rykkere.

Gebyrer inkluderer også en negativ rente på 1.723,55 kr.

Danske Bank har varslet stigning fra 0,6% til 0,75% gældende fra 1. juli, så kontoen må forventes at overskride budgettet.

Øvrige gebyrer på 150,00 kr. er faste gebyrer på 75,00 kr./kvartalet.

Mogens Kjær

Kasserer

Storskrald

afhentes for anden og sidste gang i år i uge 43. (25.-29. oktober)

Ønsker man at få afhentet sit storskrald og haveaffald, skal man tilmelde sig hos **fors.dk** – *således*: gå ind på fors' hjemmeside og vælg *Min forsyning*, derefter *Affald og genbrug* og videre til *Storskrald og haveaffald*. Her er der så et link til **NemID**, hvor man kan melde sig til. Herinde skal man oplyse hvor affaldet skal hentes.

Tilmeldingen skal ske senest **onsdag 20. oktober**.

Kun storskrald og haveaffald, der er tilmeldt, vil blive afhentet

Det affald, der skal hentes, skal stå fremme ved skel fra kl. 6 morgen, skal dog pakkes pæne- re end affaldet på billedet her – bundtet eller i klare sække. Ellers bliver der ikke hentet noget!!



STRANDGÅRDSBLADET

Oplag: 125 eks.

Redaktion: Peter Brøns
Strandgården Øst 16
4300 Holbæk
Tlf. 6081 0543
E-mail: pb@brons.dk

Deadline næste nr. 22.11. 2021

Grundejerforeningen Strandgårdens bestyrelse:

Formand:	Allan Dalgaard	Strandgården Vest	18
Næstformand:	Kennet Jørgensen	Strandgården Øst	35
Kasserer:	Mogens Kjær	Strandgården Øst	29
Sekretær:	Michael Clausen	Strandgården Vest	38
Best. medlem:	Lucas Lohmann	Strandgården Øst	5
Suppleant:	Helle Quist	Strandgården Øst	66

GF's mail adresse: gf@strandgaarden-tusenaes.dk

GF's hjemmeside: www.strandgaarden-tusenaes.dk

Bankkonto: Danske Bank Reg.nr. 9570 – Konto nr. 0012629303



Petanqueturneringen 25. september 2021

Årets turnering var varslet lovlig sent og noget utraditionelt – et husstandsomdelt ”flyveblad” og en lidt senere opfordring på foreningens facebook-side – så det var nok grunden til det beskedene fremmøde – svarende til fremmødet 3.8.2019 – dvs. 5, der mødte op for at spille, så der måtte trækkes en ”official” ind på banen, så det blev muligt at danne tre par: et meget erfarent og to ganske uerfarne. Kampen var dog ganske lige og efter to timers ”indædt” strid kunne Ditte og Erling, V31 (yderst tv 31) kåres som vindere – for tredje gang (2014 og 2020). På andenpladsen Bente, Ø16 (midt) og Steen, V3 (yderst th) og endelig på tredjepladsen Marianne, Ø44 (2 fra h) og Mogens, Ø29 (der fotograferede, men ses på bestyrelsesbilledet s. 3). Erling var som sædvanlig en fortrinlig dommer. Ærgerligt, at Ditte og han forlod Strandgården pr. 1.10. Men måske ses vi alligevel næste år. Gamle Gråskæg allerbagest er såmænd den efterhånden gamle Redacteur.